మీకు లోపల సుఖం లేకపోతే, శాంతి లేకపోతే వారు సుఖాన్ని, శాంతిని ఇవ్వలేరు. అది గురువుకే సాధ్యం. శాంతి, ఆనందం నీ హృదయంలో నీకు దొరకకపోతే అది ఎక్కడో దొరుకుతుందని ఎప్పడూ ఆశించవద్దు. శాంతి స్థానం, ఆనంద స్థానం నీ హృదయంలోనే ఉంది. నీ హృదయంలో వెదుకు, అది దొరుకుతుంది. ఇక్కడ దొరకలేదని ప్రకృతిలో వెదకవద్దు. హృదయంలోనే వెదుకుతూ ఉంటే అక్కడ ఉంది కాబట్టి ఈ రోజుకాకపోతే రేపు అయిన దొరుకుతుంది. నాకు మంచిస్నేహాలు దొరకటం లేదు అని ఒకడు బుద్ధుడిని అడుగుతాడు. అసలు నీలో మంచి ఉంటే మంచి స్నేహాలుదొరుకుతాయి. మంచి స్నేహాలు చేయాలనే తలంపు అసలు నీకు ఉంటేకదా. ఈ రోజు రాత్రి ఎంతకాలం జాగరణ ఉండగలిగితే అంతకాలం శివస్మరణతో ఉండి శివానుగ్రహానికి పాత్రులు అవ్వండి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 08-01-06, చించినాడ

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

కర్తురాజ్ఞయాలో కర్త అంటే ఈశ్వరుడు. మనకు ఎంత అధికారం ఉన్నా, ఎంత ధనం ఉన్నా, ఎన్ని డిగ్రీలు ఉన్నా, బాహ్యంగా ఎన్ని ఉన్నా కూడా మనం బొమ్మలం మాత్రమే. ఈశ్వరుని యొక్క ఆజ్ఞ జరుగుతుంది. మీకు ఏదైనా మంచి జరిగింది అనుకోండి మీ తెలివితేటలు అని మీరు అనుకొంటారు. ఈశ్వరసంకల్పం ప్రకారం అలా జరగవలసి ఉంది, జరిగింది అంతే. శుభం జరిగినా అశుభం జరిగినా కూడా అంతే. మీరు ఒకసారి పెద్ద ఘనకార్యం చేయవచ్చు, ఫలితం చిన్నది రావచ్చు. ఒకోసారి చిన్నపని చేయవచ్చు, ఫలితం పెద్దగా రావచ్చు. ఎందుచేతనంటే జడవస్తువుకు ఫలితాన్ని నిర్ణయించే శక్తి లేదు. ఫలితాన్ని నిర్ణయించేవాడు ఈశ్వరుడు, అది కర్తురాజ్ఞయా. సృష్టిలో జీవకోటికి ఈశ్వరుని యొక్క ఆజ్ఞ లేకుండా ఎక్కడా ఏదీ జరగటానికి వీలులేదు, జరుగదు. మన జీవితాలు తెగిపోయిన గాలిపటాలలాగ లేవు. ఎప్పడు ఎక్కడ ఉండాలో, మన ముక్కులో గాలి ఎప్పడు బయటకు పోవాలో అన్నీ కరెక్టుగా నిర్ణయింపబడే మనలను భూమి మీదకు పంపుతాడు. తల్లి కడుపులో నుండి బయటకు వచ్చినప్పడే నీవు ఏ పని చేయాలో నిర్ణయింపబడుతుంది. మన దేహ ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి భగవంతుడు పరిస్థితులను అలా అలా గెంటుకుంటూ వస్తాడు, నీ తెలివితేటల వలన ఏమీ అవ్వదు, అది మీరు గుర్తు పెట్టుకోండి, అంతా ఈశ్వరుని ఆజ్ఞ ప్రకారమే జరుగుతుంది, అదే కర్తురాజ్ఞయా. రాష్ట్రపతి పదవికోసం ప్రయత్నం చేసి ఏ పదవి లేకుండా ఉన్నవారు ఉన్నారు. ఏ కోరిక లేకుండా పెద్ద ప్రయత్నం లేకుండా రాష్ట్రపతి అయిన వారు ఉన్నారు. ఇప్పడు ప్రధానమంత్రి పదవికోసం ప్రయత్నం చేసి ఫెయిల్ అయ్యావు అనుకో, ఎందుచేతనంటే కర్త యొక్క ఆజ్ఞ లేదు కాబట్టి నీవు ప్రయత్నం చేసిన ఫెయిల్ అవుతావు.

ఒకోసారి నీవు చిన్న ప్రయత్నం చేసినా సక్సెస్ అవుతావు. ఈశ్వరుని యొక్క ఆజ్ఞ ఉంది కాబట్టి అక్కడ నీకు ఆ ఫలితం వచ్చింది కాని కేవలం నీ ప్రయత్నం వలన రాలేదు అది నీవు గుర్తుపెట్టుకో. 'కర్తురాజ్ఞయా ప్రాప్యతేఫలం కర్మకింపరం కర్మతజ్జడం' ఈ ఒక్క శ్లోకం మీకు గుర్తు ఉంటే చాలు. ఈ శ్లోకం అర్థమయితే మీ మనస్సు శాంతిగా ఉంటుంది, జీవుడిలో ఉన్న అహంకారం తగ్గుతూ ఉంటుంది.

మీ ఇంటిలో ఏదైనా మంచి జరిగితే మీరు ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు. మీ పిల్లలకు చదువు బాగా వచ్చినా, ఉద్యోగాలు వచ్చినా, మీకు ఏదైనా అధికారం వచ్చినా, మీరు అనుకొన్న పనులు అన్నీ అయిపోయినా మీకు ఎంతో సంతోషం వచ్చేస్తుంది, మిమ్మల్ని ఎవరూ పట్టుకోలేరు, పాయసం నోట్లో పోసుకొన్నట్లు మీరు వాటిని ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు. మిమ్మల్ని ఒక మాట అడుగుతున్నాను, గుండెల మీద చేయి వేసుకొని చెప్పండి. మీరు ఎప్పుడయినా భగవంతుడిని ఎంజాయ్ చేసారా? మీరు భక్తులే, మీకు ఎంతో కొంత భక్తి ఉంది, జిజ్ఞాస ఉంది కాబట్టి ఇక్కడకు వచ్చారు. మీరు బాహ్యపరిస్థితులను ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు గాని భగవంతుడిని ఎప్పుడయినా ఎంజాయ్ చేసారా? కొండగుహలలో సింహం ఉంది, అది మృగరాజు. హృదయగుహలో ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు, ఆయన జీవకోటికి రాజు, ఆయనే ప్రభువు. భగవంతుడు జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడు కాని, భగవంతుడిని స్మరించుకొన్నప్పుడు కాని మీరు ఈశ్వరుడితో అనుబంధాన్ని ఎప్పుడైనా ఎంజాయ్ చేసారా? ఒకటి గుర్తు పెట్టుకోండి. మన ముక్కులో గాలిపోయిన వెంటనే మన బంధువులతోటి, స్నేహితులతోటి, పరిసరాలతోటి సంబంధం పూర్తిగా తెగిపోతుంది ఒక్క ఈశ్వరుడితో అనుబంధం అలా కంటిన్యూ అవుతుంది. తాత్కాలికంగా మెరిసే విషయాలను ఎంజాయ్ చేస్తున్నాము, ఎప్పుడూ మన కూడా ఉండే వాటిని వదిలేస్తున్నాము. వంద సంవత్సరాలు బతికితే ఒక్క క్షణం కూడా భగవంతుడిని ఎంజాయ్ చేయటం లేదు. మీరు జీవించండి, ఇది అంతా స్వప్నం అనుకొని జీవించండి, భగవంతుడిని ఎంజాయ్ చేయండి. మనస్సు, ప్రాణం ఆత్మకు నీడలలాగ ఉంటాయి. మనం ప్రయత్నం చేసి మనోనాశనము చేసుకొంటే హృదయంలో ఉన్న ఆత్మ మనకు వ్యక్తమవుతుంది. అదే నీ కడసారి జన్మ. చైతన్యం మన హృదయంలో ఉంది, దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటమే గమ్యంగా పెట్టుకోవాలి. ప్రారబ్దాన్ని బట్టి మన జీవితం జరుగుతూ ఉంటుంది, మనం దానితో తాదాత్మ్యం పొందకుండా చైతన్యానుభవం పొందటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. మన మాట, చేత, ఆలోచన దానికి అనుగుణంగా ఉండాలి. బంగారు పళ్లెం అయినా నిలబడటానికి గోడ సపోర్టుగా ఉండాలి. అదేవిధంగా నీ ప్రయత్నాలు నీవు చేస్తూ సద్గుణాలను సపోర్టుగా పెట్టుకోవాలి. సద్గుణాలు లేకుండా జ్ఞానం సంపాదించాలనే కోరిక రాదు. చంటి

పిల్లలను ఎంత జాగ్రత్తగా చూసుకొంటామో అంత జాగ్రత్తగా సద్గుణాలను పోషించుకొంటూ రావాలి. మీ ఇంటి దగ్గర ఏదైనా మంచి జరుగుతోంది అనుకోండి మా తెలివి వలన జరుగుతోంది, మా పూర్వజన్మ సుకృతం వలన జరుగుతోంది అని అనుకోవద్దు. అది కర్త యొక్క ఆజ్ఞ ప్రకారం జరుగుతోంది అని గ్రహించి మీరు భగవంతుడిని ఎంజాయ్ చేయండి.

మన బుద్ధి మంచిది కాదు. మీ అమ్మాయికి 10 రూపాయలు ఇస్తే అది దానం అనుకోవటం లేదు. ఏ సంస్థకో, ఇతరులకో ఇస్తే దానం అనుకొంటున్నారు. మీ అమ్మాయి మీద ప్రేమ ఉంది కాబట్టి అది దానం అనిపించటం లేదు. ప్రేమ ఉన్నచోట దానం అనే మాట గుర్తుకురాదు. నీకు ప్రేమ లేనిచోట దానాలు, గొప్పలు, ఊరేగింపులు ఈ గొడవలు, అల్లరి అంతా. మన బుద్ధి సరిగా లేకపోవటం వలన ఈ గొడవ అంతా. నీ ఇష్టాలను ప్రక్కన పెట్టి భగవంతుని ప్రీత్యర్థం ఆయన అనుగ్రహం పొందటం కోసం నీవు పనిచేస్తూ ఉంటే కొంతకాలానికి మీకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది, ఎప్పుడయితే చిత్తశుద్ధి కలిగిందో లోపల ఉన్న నేను మీకు వ్యక్తమవుతాను అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. వాళ్ళకు అది చేసాము, వీళ్ళకు ఇది చేసాము అంటే ప్రేమ ఉంటే ఇటువంటి మాటలు రావు, ప్రేమ ఉంటే ఇవి అన్నీ మర్చిపోతాము. నీ హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడిని అనుభవైకవేద్యం చేసుకోవటమే ఆదర్శంగా పెట్టుకో, లౌకికమైన గొడవలు వద్దు. శరీరం చనిపోయిన తరువాత మాకు జన్మ ఉంటుందా అని భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. అజ్ఞానం ఉన్నంతవరకు పునర్జన్మ ఉంటుంది. దుఃఖ కారణం మీలోపలే ఉంది, దానిని కత్తిరిస్తే దుఃఖం అంటూ లేదు. ఇతరులు ప్రయత్నం చేసినా మీకు దుఃఖాన్ని తీసుకొని రాలేరు. ఎందుచేతనంటే దుఃఖకారణం పోయింది కాబట్టి. అజ్ఞానం అనే నిద్రలో ఈ చావులు, పుట్టుకలు వెళ్ళిపోతాయి. అజ్ఞానం అనే నిద్ర నుండి మేల్కొలపటం ఒక్క గురువుకే సాధ్యం. మన దేహం ఎంత నిజమో మన బంధువులు, స్నేహితులు, సంపదలు, జయాపజయాలు అంతే నిజం. బ్రహ్మపదార్థం ఎరుకలోనికి వచ్చాక ఇవిఅన్నీ అసత్యం అని, ఇది అంతా డస్టు అని నీకు తెలుస్తుంది. తెలివైన వారందరూ మేము తెలివైన వాళ్ళం అనుకొంటారు. భగవంతుడి ముందు నీ తెలివి ఎంత? నీ ఐశ్వర్యం ఎంత? నువ్వు ఎంత? నా పూర్వజన్మల గురించి తెలుసుకోవచ్చునా అని అడుగుతున్నాడు. పూర్వజన్మల గొడవ ఎందుకయ్యా, అవి అన్నీ అబద్దాలు, అవి వ్యవహారిక సత్యాలు. నువ్వు కష్టపడి, కష్టపడి సత్యాన్ని తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తావా? అబద్ధం తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తావా? ఒక గోతిలో నుండి బయటకు వచ్చి ఇంకో గోతిలో పడతావా? ఈ జన్మ అసత్యం, ఈ శరీరం అసత్యం ఇంక పూర్వజన్మల గొడవ ఎందుకు? వర్తమానకాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు. ఈ జన్మలో గొడవలే పడలేకపోతున్నాము, ఇంక పూర్వజన్మల గొడవ

ఎందుకు? భగవంతుడు దయామయుడు కాబట్టి నీకు మరుపు పెట్టాడు. అవి అన్నీ జ్ఞాపకం ఉంటే ఆ అశాంతి యొక్క వేగాన్ని నీవు తట్టుకోలేవు. నీపట్ల కరుణ వలన భగవంతుడు మరుపుపెట్టాడు.

అరుణాచలేశ్వరుడు మన హృదయంలో ఉన్నాడు. నీకు స్ఫురించటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. అది మర్చిపోవద్దు. మనందరం చేసే పొరపాటు ఏమిటి అంటే ఏదో కావాలి అని అడుగుతాము కాని ఆయన కావాలి అని కోరుకోము. చదువు, డబ్బు, గౌరవం, అధికారం ఇలా ఎవడి పిచ్చిని బట్టి వాడు అడుగుతాడు. కోరికలు నెరవేరితే మన కొంపలు మునిగి పోతాయి అని కూడా మనకు తెలియటం లేదు. మనకు ఏది మంచిదో మనకంటే భగవంతుడికి ఎక్కువ తెలుసు అని మనకు తెలియటం లేదు. మనం భగవంతుడిని అది కావాలి, ఇది కావాలి అని అడిగితే ఇచ్చేసి, వీళ్ళ గొడవ వదిలింది అనుకొంటాడు. నువ్వే కావాలి అంటాము అనుకోండి వీళ్ళు నన్నే అడుగుతున్నారు, సిద్ధమయిపోతున్నారు అని వాడు కూడా రెడీ అయిపోతాడు. మనం రెడీ అయితే కొన్ని క్షణాలలో హృదయంలో ఉన్న వస్తువు మనకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. అక్కడ నుండి ఆనందమే ఆనందం, శాంతే శాంతి. మనం గాలి పీల్చుకొంటున్నాము, స్నానం చేస్తున్నాము, అన్నం తింటున్నాము, ఇవి అన్నీ నార్మల్‌గా చేస్తున్నాము. ఇవి చేసేటప్పుడు ఏవో గొప్ప పనులు చేస్తున్నాము అని మనం అనుకోము. అలాగే మనం చేసే మంచి పనులు కూడా నార్మల్‌గా, నేచురల్‌గా చేయాలి. చేసే పనులు నార్మల్‌గా చేయము అనుకోండి, గొప్పపనులు చేస్తున్నాము అని అనుకొంటున్నాము అనుకోండి అలా అనుకొని మంచిపనులు చేయటం కంటే మానివేయటం మంచిది. అలా అనుకొంటూ చేయటం వలన లోపల మానసిక వ్యాపారం పెరిగిపోతుంది, అది కొన్ని వేల జన్మలకు కారణం అవుతుంది. మీరు చేసిన మంచిపని మనస్సులో పదిసార్లు అనుకొంటారు అనుకోండి, దానివలన మానసిక వ్యాపారం పెరిగిపోతుంది. మానసిక వ్యాపారం లేకపోతే పునర్జన్మ హేతువులు ఉండవు. వాసనా క్షయం కూడా మీరు అనుకొన్నంత తేలికకాదు. చేతికి జిడ్డు అంటుకొంటే అది పోయేవరకు తోముతూనే ఉంటాము. జిడ్డు పోయే వరకు ఎలా తోముతామో అలాగ గత జన్మల నుండి వస్తున్న వాసనలను తోముతూ ఉండాలి. లేకపోతే వాసన నశించదు. వాసనలు పూర్తిగా నశించకపోతే ఈలోపు మీరు సాధన చేసేటప్పుడు ఆయన దయవలన ఎప్పుడైనా ఈశ్వరుడు మీకు స్ఫురించవచ్చు, మీకు శాంతి కలుగవచ్చు, ఒడ్డుకు వచ్చేసాము అని అనుకోవద్దు. మరుక్షణంలో మీ వాసన మిమ్మల్ని లాగుకొనిపోతుంది. ఎప్పుడయినా లోపల ఉన్న వస్తువు మీకు స్ఫురించినా అది నిలబడదు, వాసనాక్షయం పూర్తి అయితేగాని శాశ్వతం అవ్వదు. వాసనా క్షయం అవ్వాలంటే ఎంతో

సాధన చెయ్యాలి. ఉదాహరణకు మీకు రోజూ సినిమాకు వెళ్ళే అలవాటు ఉంది అనుకోండి, అది పోవాలంటే సినిమాకు వెళ్ళనివారితో సహవాసం చెయ్యాలి, సత్పురుషులతో సహవాసం చెయ్యాలి. బుద్ధిమంతులకు, బుద్ధిమంతులు కాని వారికి తేడా ఏమిటి అంటే బుద్ధిమంతులు వారిని వారు సరిచేసుకొంటారు, ఇతరుల గొడవలలోనికి వెళ్ళరు. బుద్ధి లేనివారు వారిని వారు సరిచేసుకోవటం మానేసి ఎవరో ఒకరిమీద అక్షింతలు వేస్తూ ఉంటారు, రోడ్డు మీద ఉన్న దుమ్ము అంతా పోగుచేసుకొంటారు, చివరికి జీవితంలో వారికి మిగిలేది దుమ్మే. చంటి పిల్లలకు చర్మం మృదువుగా ఉండటానికి వెన్న మీగడ ఎలా రాస్తారో అలాగ మీ హృదయం మృదుత్వం పొందటానికి, మనస్సులో ఉన్న మాలిన్యం పోవటానికి, నీవు పవిత్రుడవు అవ్వటానికి యజ్ఞ, దాన, తపస్సులను విడిచిపెట్టవద్దు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు.

రూపం, నామం మనలను పీడించుకొని తింటున్నాయి. ఇంతకంటే దరిద్రం ఇంకోటి లేదు. ఎలుకల బోనులో మేత ఎందుకు పెడతాము? అది తింటుంది అని పెట్టము. మేతకోసం వచ్చి బోనులో పడుతుంది, దానిని చంపేద్దాము అని పెడతాము. అలాగే భగవంతుడు ఏమి చేసాడు అంటే రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి అనే బోనులో మనలను పడేసాడు. మనం ఎంతసేపు ఈ రెండూ మోసుకొని తిరుగుతూ ఉంటాము. ఇందులో నుండి మనం బయటకు వచ్చేది లేదు, తరించేది లేదు. ఎంతటి వారినైనా ఈ రూపం, నామం పీడించేస్తుంది. మీకు పేరు వస్తుంది అంటేగాని వాడు మంచిపని కూడా చేయడు. రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి లేకుండా మనం మంచి పనులు చేస్తే మనకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. ఎల్‌కెజి చదవకుండా నెలకు నాకు లక్ష రూపాయల జీతం రావాలి అనుకోవటం ఎటువంటిదో చిత్తశుద్ధి లేకుండా జ్ఞానం రావాలి అనుకోవటం అటువంటిదే. మీరు లోకాన్ని మోసం చేయవచ్చు గాని అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడిని మోసం చేయలేరు. మాయ అనే బోనులో పడటానికి ఈ రూపబుద్ధి, నామబుద్ధిని భగవంతుడు పెట్టాడు. మనం జాగ్రత్తగా సాధన చేసుకొంటూ, వివేకంగా జీవిస్తూ ఈ బోనులో పడకపోతే ముక్తి, ఆ బోనులో పడితే బంధం. అందరూ పెద్ద పెద్ద సాధకులేగాని అహంభావన అనే గడపను దాటలేకపోతున్నారు. అహంభావన పోతే అప్పుడు శాశ్వతమైన జీవితం ప్రారంభమవుతుంది. అహంభావన పోతే నీవు పోవు, అప్పటి నుండి నిజమైన జీవితం ప్రారంభమవుతుంది అన్నారు భగవాన్. ఇప్పుడు మనం జీవించే జీవితం అంతా దొంగ జీవితం. ఈ శరీరానికి, మనస్సుకు, బుద్ధికి పరిమితమైన జీవితం. అహంభావన ఎప్పుడైతే నశించిందో అప్పుడు అసత్యంలో నుండి బయటకు వస్తావు, అప్పుడు నిజమైన జీవితం ప్రారంభమవుతుంది. నీ రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి స్మశానంలోనికి వెళ్ళేవరకు పోదు. ఈ జన్మలోనే కాదు వచ్చే జన్మలో కూడా పోదు. నీవు సత్కర్మ చేయగా

చేయగా, నీ మనస్సును భగవంతుడికి అర్పించి ఆరాధించగా, ఆరాధించగా ఆయన దయ కలిగినప్పుడు ఆయన నిన్ను అనుగ్రహిస్తాడు. ఆయన అనుగ్రహం ఉంటే అన్నీ సాధ్యమే, ఆయన అనుగ్రహం లేకపోతే చీపురుపుల్ల కూడా పైకి ఎత్తలేరు.

పూర్వజన్మలో ఎక్కడ ఉన్నాను, రాబోయే జన్మలో ఎక్కడ పుడతాను అంటున్నావు. పూర్వజన్మలో నువ్వు ఉన్నావో లేదో, చచ్చాక నీవు ఏమౌతావో, ఇప్పుడు నీవు ఉన్నావు కదా, ఆ ఉన్నవాడు ఎవడో తెలుసుకో. ఇప్పుడు ఉన్నవాడు ఎవడో తెలుసుకోకుండా పూర్వజన్మల గురించి, రాబోయే జన్మల గురించి తెలుసుకోవటం వలన నీకు వచ్చే లాభం ఏమిటి? మనం నూటికి నూరుపాళ్ళు ఆనందంలో, శాంతిలో ఉంటే పూర్వజన్మ గొడవ, రాబోయే జన్మ గొడవ, ఈ సృష్టిలో ఉండే విషయాల గురించి ఏమీ అక్కరలేదు. నీలోపలఉన్న అశాంతి, అజ్ఞానం ఇవి అన్నీ వెతుకుతోంది. నీవు ఎంతకాలం అయితే అజ్ఞానంలోనుండి బయటకు రావో అంతకాలం కాని విషయాల వెంటపడి తిరుగుతూఉంటావు. అజ్ఞానంలో నుండి బయటకురావటానికి ప్రయత్నం చేయటంలేదు, అహంభావన కల్పించిన నీడ వెంటపడి వెళుతున్నావు. మిధ్యానేను వలన దమ్మిడి పని అవ్వదు, దానిని చూసి ఎందుకు మురిసి పోతున్నారు. మీరు ఏదైనా అభివృద్ధిలోనికి వస్తే ఆ పని చేసింది ఈశ్వరుడు కాని సంతోషించేది దొంగనేను. ఆ దొంగనేను ఏమైనా సాధించి పెట్టిందా మురిసిపోవటానికి. దొంగనేనుకు సాధ్యం అంటూ ఏమీ లేదు, నిజమైన నేనుకు అసాధ్యం అంటూ ఏమీ లేదు. దొంగనేనును ఒక ప్రక్కన కూర్చోమంటే అది కూర్చోదు, దాని వలన పేచీలు, బేదబుద్ధి వస్తోంది. భగవంతుడి గుణాలను ఎంజాయ్ చేస్తూ ఉంటే మనకు జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది. కృష్ణుడి మీద మనకు ద్వేషం వస్తూ ఉంటే ఇంక వాడి గుణాలను మనం ఎలా ఎంజాయ్ చేయగలము. మీరందరూ జ్ఞానానికి వారసులే. ఆయన మీకు తెలియబడటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. మీరు తెలుసుకోవటానికి సిద్ధంగా ఉన్నారా అని ఆయన అడుగుతున్నాడు. మీరు సిద్ధంగా లేరు అందుచేత ఆయన తెలియబడటం లేదు. పూర్వజన్మలు, రాబోయే జన్మలు గొడవ వదిలెయ్యి. ఇప్పుడు నేను, నేను అంటున్నావు కదా. ఆ నేను ఎవరో నీకు తెలుసా? పునర్జన్మకు నీ దేహం కారణం కాదు, ఈ నేనే పునర్జన్మలకు కారణం, దుఃఖానికి కారణం. ఈ నేను పుట్టినప్పుడు నీవు పుట్టావు, ఈ నేను ఎప్పుడయితే నశించిందో ఆ రోజు నుండి నీకు శాశ్వతమైన జీవితం ప్రారంభం అవుతుంది. ప్రతీవాడు మేము మంచివాళ్ళం అనుకొంటారు. అక్కడితో సరిపెట్టరు మా తాతగారు మంచివారు, మా కుటుంబం మంచిది అంటారు. వారు మంచివారు అయితే వారికి ఆత్మజ్ఞానం ఎందుకు కలుగలేదు. మనం మంచివారము అని మనం అనుకోవటం కాదు, భగవంతుడు అనుకోవాలి.

మీ బుద్ధిలో ఎన్ని దోషాలు ఉన్నా, ఎన్ని బలహీనతలు ఉన్నా ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అనే ధృడనిశ్చయం నీకు ఉంటే నిన్ను బాగు చేసే బాధ్యత నాది అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. భగవంతుడు చెప్పిన మాటను ప్రమాణంగా తీసుకొని భగవంతుడిని చేరుకోవాలి. మనం సబ్జక్టు ప్రోపర్‌గా అర్థం చేసుకొంటూ ఉంటే, భగవంతుని పాదాలవైపు జరుగుతూ ఉంటే మనలో బండెడు దుఃఖం ఉన్నా అది అంతా ఆనందంగా మారిపోతుంది. మీకు ఎన్ని అంతస్థులు ఉన్నా, ఎన్ని వైభవాలు ఉన్నా, మీ జీవితాలు ఎంత పచ్చగా ఉన్నా ఆత్మ యొక్క వైభవం, ఆధ్యాత్మిక వైభవం లేకపోతే ఇవి అన్నీ సున్నలు. ఆత్మ యొక్క వైభవం ఉండి ఇవి అన్నీ ఉంటే నీకు ఏమీ నష్టం లేదు. ఇవి అన్నీ ఉండి ఆత్మ యొక్క వైభవం లేదు అనుకో ఒకటి లేని సున్నలతో సమానము. మీరు ఇంటి దగ్గర కూర్చొని ఎవరికి లేని ప్రత్యేకత నాకు ఉండాలి అనుకొంటారు అనుకోండి, అక్కడ నుండి అజ్ఞానం ప్రారంభమవుతుంది. నీవు ఇతరులకు ఇచ్చేది తిరిగి నీకే వస్తుంది అని తెలిస్తే ఇతరులకు ఏమీ ఇవ్వకుండా ఎంతకాలం ఉండగలవు. మీ దగ్గర పది వంకాయలు ఉన్నాయి అనుకోండి. ఇతరులకు ఇచ్చేటప్పుడు ఆ పది వంకాయలలో మంచివి ఇవ్వండి. దానికి ఈశ్వరుడు పొంగిపోతాడు. ఆ వంకాయలు తినే వాడిలో కూడా ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు అది మర్చిపోవద్దు. ఈ చిన్న చిన్న పనులు చేయండి, మీకు మోక్షం వచ్చేస్తుంది. ఎందుచేతనంటే భగవంతుని దృష్టిలో చిన్నపనా, పెద్దపనా అని లేదు. లోపల ఏ సంకల్పంతో చేస్తున్నాము అది భగవంతుడు చూస్తాడు. అందరి మొఖాలలోను దేవుడినే చూడటం నేర్చుకోండి. వంకాయలు రేపు తిందాము, రేపు తిందాము అనుకొంటారు. ఈ లోపు కుళ్ళిపోతాయి. మీకు సరిపోతే తినేయండి. ఎవరికైనా ఇవ్వాలి అనుకొంటే మంచివి తీసి ఇవ్వండి. దానికి ఈశ్వరుడు పొంగిపోతాడు, ఆయన దయతో మిమ్మల్ని కప్పతాడు, వాడు కృష్ణుడు. ఎవరికైనా ఇచ్చేటప్పుడు మనం ఏరి, ఏరి చెడ్డవి ఇస్తాము. ఇదంతా ఈశ్వరుడు చూస్తున్నాడు. నీ శరీరానికి చెడ్డ అనుకొన్నది ఇంకో శరీరానికి మంచి ఎలా అవుతుంది. ఇటువంటి చిన్న చిన్న విషయాలలో జాగ్రత్తగా ఉంటూ, జీవిస్తూ ఉంటే మీకు పవిత్రత కలుగుతుంది, ఆత్మజ్ఞానానికి అర్హత కలుగుతుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-03-06, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజు ఉగాది, నూతన సంవత్సరం. ఇది వ్యయనామ సంవత్సరం. ఈరోజు ఒకరి క్షేమం ఒకరు కోరుకొంటారు. మనం అందరి క్షేమం కోరుకొంటే మనం క్షేమంగా ఉంటాము. అందరూ శాంతిగా ఉండాలి అనుకొంటే మనం శాంతిగా ఉంటాము. అంతేగాని ఎవరూ శాంతిగా ఉండకూడదు, ఎవరూ సుఖంగా ఉండకూడదు. నేను ఒక్కడినే సుఖంగా,